

OdAMiz üyEkmişEH Jeoloji Yük. Müh, Sorçül GENÇ
16 Andık 1998-9 Oodc 1999 T/uuhlini ARASINCA
İZMhKLAdİN SÂİMÂT 'GAIERİSINCIE 2, Kfeisd. MOİM sERçİsİNİ Api*

SENÇÜİ GENÇ 1950 yılıNCIA BERÇ^MA' CIA doğdu. 1971'de ODTÜ JEIOİJİ MÜ-
hENDİSLİĞİ BölüwÜNDEN MEZUN oldu, Ayıy bölüwİDE MÄSTER yApTi. 1974-199Ö
yılıARI ARASINdA MTA'dA JEIOİJİ MühENdİsİ OIARAI< ÇAIUŞTL 1974-1976 yılıU"
RİNDÄ Lürfü GÜNAY ATElyESİİnde, 1991^1995 yıllARINdA KAYILIAN KeskiNok
ÄTElyESİNDE, 1994 yılıNCIA HİA.luk EVİTAIN AIElyESİNDE RESİM ÇAI | ŞMAIARINA DEVAM
EHİ. ÇEŞİTİLİ KARMA SERçİERE İKATİlip, İki kişİSİİ RESİM SERçİSİ AÇTI. ÇAIİŞMAIARI"
NI yAÇ,İ boyA TEKNİqi İle yApMAKİAdİR.

OOO

Senin adın ne?

Geçtiğimiz yıllarda **Ülkemizde** de gösterilen "**Carla'nın Şarkısı**" "**Ülke ve Özgürlük**" gibi başarılı politik **filmlerin** yönetme-
ni Ken- **Loach**'ın son filmi "**Benim Adım Joe**"** geçtiğimiz gün-
lerde gösterime **girdi**.

Bu «tok ilgili 29 Ocak 1999 tarihli Kadika! gazetesinde çı-
kan **değerlendirmeyi** ilginize **sunuyoruz**.

Benim adım Joe! Ve alkolik biri-
yim. Benim adım Sabine, uyuşturucu
bağımlıyım. Benim adım Mehmet,
inşaatta çalışır, konduda yaşarım. Be-
nim adım Nasır, Zoll an, Mirsad, Han-
na... Yoksulluk, işsizlik, kötü beslen-
me, sefalet, kora dayağı neredeyse
ben de oradayım, Zapatistlerin çarpı-
cı sloganıyla; 'Güney Afrika'da zenci,
Los Angeles'ta eşcinsel, Auschwitz'te
Yahudi, Kudüs'te Filistinli, her yerde
ev kadını,./ Borsa krizinin, ekono-
mik savaşın, savaş ekonomisinin, de-
valüasyonun, enflasyonun önce ezme
yapıp sonra çiğnemedi yuttuğu kü-
çük lokmalar,..

Sinemayı rüya ülkesi gibi gören,
filme gitmeyi de bu ülkeyi ziyaret şek-
linde yaşayan seyirciyi uyarmakta
fayda van Ken Loach'un sineması,
insanı hayal âlemine sokup bulutlar-
da dolaştıran bir sinema değil, maale-
sef. Tersine seyircinin canını sıkan
filmler yapıyor Loach. Üzücü, iç ka-
rartıcı/nahoş' gerçeklerden söz edi-
yor çünkü. Seyircisine finalde bile bir
parmak balı çok gören filmleri, dün-
ya çapında bu kadar çok seyirci top-

layabiliyorsa, bunu da Loach'un sine-
madaki ustalığına saymalı. Malzeme-
sini mizahla yoğurma ve en önemlisi
yerele için evrenselliği ortaya çıkar-
ma konusundaki yetkinliğine...

'Benim Adım Joe', Glasgow'un
kasvetli mekânlarında, dar bir çevre-
de geçse de, İstanbul'un bir kenar
semtinde yaşayanlara yabancı olma-
yan bir öykü anlatıyor. Adına artık
Yeni Dünya Düzeni denen çarkın
öğüttüğü bireylere şmıfa dair; Lo-
ach'un toplumu yaralı yerlerinden
kuşatan öykülerinden biri. Nitekim o,
kamarasını sırtlanıp İspanya kırsalına
çıkıldığında da, Latin Amerika'da kont-
ra terörünün izini sürdüğünde de
benzer yaralara 'dokunur'. Yeryüzü»
ne dağılmış, mutlu azınlığın düzenin-
de debelenen 'mutsuz çoğunluk'u an-
latır.

Filmdeki karakterler, onlan dibe
doğru çeken bir sistemin içinde bir
yerlere tutunmaya çalışır. Bu arada
birbirlerini (Joe'nun Liam'ı) kurtarma
girişimi durumu beter yapar. Sonun-
da birilerinin akıntıya kapılıp bogul-

Necati SÖNMEZ
Radikal Gazetesi Yazan

ması kaçınılmaz olur... Loach, evet politik sinema yapıyor; ama bunu birinci sınıf oyunculuklarla, dört dörtlük bir senaryoyla, alabildiğine inandırıcı diyaloglarla yaptığı için böylesine güçlü bir yankı yaratabiliyor. 'Benim Adım Joe' katı gerçekçiliği kadar hafifliği, trajikliği kadar komikliği, dramatikliği kadar ironisi ile de sanyor seyirciyi. Amerikan filmleriyle dalgasını geçerken bile şablonculuğa düşmüyor: Filmin en güzel sahnelerinden birinde çiftimiz ellerinde kereviz kabı, '9 1/2 Hafta' tarzındaki bir aşk

fantezisi yaşarken de sahiciliklerinden bir şey yitirmiyorlar. Loach ve senaristi Paul Laverty, küçük detaylara bile büyük anlamlar yüklemeyi başarıyor, iskoç gaydacının çevresini saran Japon turistleri gösterdiği birkaç saniye, turizm sektörünün içini boşaltıp sattığı sahte kültürlerle kafa bulmasına yetiyor örneğin.

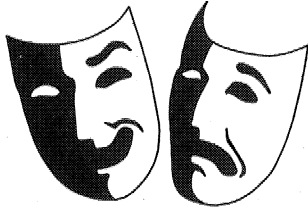
Loach, bir kez daha YDD çağında akıntıya karşı kürek çekiyor. Ne de olsa, Afrikalıların-leoparla ilgili olanın dışında-bir atasözleri daha var; /Aslanlar kendi tarihçilerine kavuşun-

caya kadar; av tarihleri avcıyı övecektir.' Ken Loach ismi, her şeyden önce avcılığın karşı-tarihini yazdığı için Önemli, 'Yaşasın sermaye!' naralarına ve refah toplumu safatasına'karşı, eski deyimle 'yoksulluk edebiyatı' yaptığı için,.. İkincisi, sinemanın çoktan unuttuğu gerçekliği ona hatırlattığı için. En nihayet, her yeni filminde 'mainstream' denen akıntıya karşı 'Benim adım Ken!' demeyi göze aldığı için,

Sahi, sevgili okur, senin adın ne?..

OOO

'ARKA BAHÇE'den İzlenimler

İtiraf etmeliyim ki hiç böyle bir oyunla karşılaşacağımı düşünmemiştim. Oyun yazarının "yeni yaratılara düşkün" kimliğini bir yerlerde okumuşsam da bu kadarını beklemiyordum, Ankara'nın bu kış ayasında altı kişiydik son dakikada Oda Tiyatrosunun görkemli kapısından içeri daldık. Birimiz altmışbeşinde, en küçüğümüz yalnız sekizinde, "bura» dannnn...." sesinin tınısını izleyerek loş bir merdiven başına alındık. Geç kalmışların suçluluğu içinde arkalıksız oturaklarda boş kalan yerlerimizi aldık. Burası neresi ola ki? ince uzun loş salon boyunca bir zamanlar kullanılıp ta işe yaramaz olan ne varsa, televizyon eskileri, tenekeler, çöpler vs, herşey dizboyu yığılmıştı. Salonun duvan da garip borular, insanda korku ve yabancılik hisleri doğuracak şekillerle kaplanmıştı, Salonun önünde seyircilerin bakışlanm yönlendiği bir yerde zincirlerle tavana tutturulmuş bir otomobil tekerleği... İşte burası 'Arka Bahçe'dir, Sam Amcanın arka bahçesi. Sonra dar uzun salonun kenarlan boyunca dizilmiş arkalıksız oturaklarda, bir de salonun arkasında bir yerde 4lü dört sıra sandalyede genç yaşlı merak dolu bakışlar. Burası bir laboratuvardır belki de; yanlısmaların tersyüz edildiği, aklın özgürleştirildiği.

Faruk ÖGAKOĞLU
MTA Genel Müdürlüğü

Mara¹, yıllardan bir yılbaşı gecesi evinde yapayalnız, belki de kendisinin tek dostu alkolün esrimişliği ile dost bir paranoyak kadındır. Bu yılbaşını, nasıl düşmüşse düştüğü malikanesinin arka bahçesinde zehir zem* berek gerçeklerle yüzleşerek geçirecektir, Hizmetçisi Sally² iyi bir para karşılığı bu yılbaşını ona hizmet ederek geçirecektir, Zavallı Sally, karnında Vietnam'da savaşan sevgilisinin çocuğunu taşıyan, o geceki ücretini onca manevrasına karşın bir santim yükseltmeyen, sözüne güvenilmez Maraldan bir metelik dahi köparamayan Sally,

Değerli meslekdaşlar. Bilgesu Erenus'un senaryosunu yazdığı, şu sıralar küçük tiyatrodan sahnelen Arka Bahçe adlı oyunu görmeyi öneriyorum. Çalıştıkları konular itibarıyla hep biraz "global" olan biz jeologların dünya çapındaki politik kültürel olguları anlama arzumuzu bir nebze dindirebilecek bir oyun "Arka Bahçe"...

¹ Mara, ezici sömürge emperyalist güç Amerika'dır,

² Amerikan halkını simgeleyen, küçük hesaplar peşinde bir küçükkkadın.